

ner, maa de overenskomstmæssige Regler om Opsigelse m. v. iagttages.

§ 2. *Arbejdsstandsninger* inden for de af denne Lov omfattede Overenskomstomraader er *ulovlige* efter samme Regler, som gælder, naar der er indgaaet Overenskomst mellem Parterne.

§ 3. Sager vedrørende Brud paa de saaledes fornyede Overenskomster indbringes for Den faste Voldgiftsret og behandles i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om Den faste Voldgiftsret.

§ 4. Denne Lov træder straks i Kraft.

Arbejdet genoptages saa hurtigt det teknisk set er muligt, dog senest Mandag den 27. Maj 1946 ved normal Arbejdstids Begyndelse.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget oplyste *Statsministeren*, at 451 Arbejdsgivere havde stemt imod Mæglingforslaget og kun 79 for det. Ved Afstemningen blandt Arbejderne var der afgivet 53 613 Nejstemmer og 52 153 Jastemmer. Ved Anvendelse af de gældende Afstemningsregler, hvorefter Organisationerne har en vis Stemmeret, naar ikke mindst 75 pCt. af Medlemmerne deltager i Afstemningen, blev Resultatet imidlertid, at Mæglingforslaget vedtoges med 88 915 Stemmer mod 55 841. Forslaget var saaledes *forkastet af Arbejdsgiverne, men vedtaget af Arbejderne*.

Efter Statsministerens Opfattelse maatte Konflikten af samfundsmæssige Grunde bringes til Ophør, og der var da kun to Veje at vælge mellem. »Den ene er *Ophøjelse af Mæglingforslaget til Lov*, den anden er Nedsættelse af en sagkyndig, upartisk *Voldgift*, der enten selv afgør Sagen eller stiller et sagligt underbygget og motiveret Forslag til Rigsdagen, som saa paa Grundlag deraf tager Stilling til Sagen og afgør den. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg anser den sidste Vej for den saglig set rigtigste, og skulde Rigsdagen ønske at gaa den Vej, skal det ikke møde Modstand fra min Side, tværtimod. Men derimod maa jeg paa det bestemteste fraraade, at man blander disse to Ting sammen, Mægling og Retskendelse. De bygger nemlig paa to højst forskellige Principper, og blander man dem sammen, er der efter min Mening al Udsigt til, at det, der kommer ud af det, hverken er Fugl eller Fisk. Forligsmandens Opgave er ikke først og fremmest at stille et Forslag, der økonomisk er det rigtige, men at overveje og stille Mæglingforslag om det, der er mest Sandsynlighed for at faa Parterne til at vedtage. For Rigsdagen eller Regeringen at give sig til at ændre paa dette ud fra principielt helt andre Synspunkter an-